

Ano, já jsem král.

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu B

Evangelium (Jan 18,33b-37)

Pilát řekl Ježíšovi: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Pilát řekl Ježíšovi: „Ty jsi židovský král?“ Pilát, který má ve své kompetenci důležitější procesy, musí vyslyšet Ježíše. Jeho otázka „jsi židovský král?“ prozrazuje obžalobu židů: ti Ježíšovi vytýkali, že si osoboval titul Mesiáše (ve smyslu národního osvoboditele z linie Davidovy), a tak zároveň vyzýval k politické vzpouře.

„Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Římský místodržitel se distancuje od žaloby židovských předáků („jsem já snad žid?“). Lid zde neoznačuje celý židovský národ, vždyť Ježíše neodevzdali Pilátovi všichni židé! Spíš se jedná o jeho zástupce z rady starších (tj. ze synédria). Velekněží jsou zmiňováni ve vyprávění o procesu Ježíšově několikrát. To není náhoda – v Janově evangeliu jsou zodpovědní za Ježíšovo zatčení a jeho vydání.

Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud. Ježíšova řeč je podána, tak jako jinde u Jana, ve formě negativně-pozitivní. I to, že se určuje „ráz“ něčeho (království) podle původu („odkud“) je typické pro Janovo evangelium. Ježíšovo království není „nebeskou veličinou“ jako Boží království, ale spíš Ježíšovou královskou důstojností, která se ukazuje ve světě skrze jeho sebe-zjevení. A pojem svět zde nemá negativní nádech (na rozdíl od jiných pasáží u Jana) – spíš vyzdvihuje životní prostor pozemský, odlišený od transcendentního prostoru Božího. To je potvrzeno následujícími slovy. Ježíš objasňuje římskému místodržiteli, že neusiluje o žádnou vzpouřu uskutečnitelnou lidskými zbraněmi – jinak by jeho služebníci nedopustili jeho zatčení! Římský místodržitel je tak postupně konfrontován se skutečností, kterou nechápe, ale jen tuší – a má z ní strach (19,9).

Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas. Protože Ježíš stále hovoří o království, Pilát se ptá: „Jsi tedy král?“. Tak dává Ježíšovi příležitost blíže popsat své království. Odpověď „ty to říkáš“ je bezesporu přitakáním: ano, je tomu tak. Nicméně Kristus je králem v jiném smyslu, než jak to chápe Pilát: On je svědkem, který má zjevit životodárnou pravdu (o Bohu, o jeho díle spásy). Tento svědek vyslovuje to, co viděl a slyšel u Otce. Veškeré jeho působení je svědectvím o Bohu, který se s láskou sklání k světu a chce pro člověka plnost života. A nyní Ježíš vyzývá Piláta, aby uposlechl jeho hlasu, pokud chce „být od Boha“ („z pravdy“): má se rozhodnout, zda patřit k židům, kteří odmítají Ježíšovo slovo, anebo k těm, kteří patří do Kristova ovčince a slyší hlas pravého pastýře.

SHRNUTÍ

Pašije, tj. popis umučení a smrti Ježíše Krista, mají u každého evangelisty poněkud odlišný ráz a perspektivu. Zvláště výrazně v tomto směru vybočuje Janovo vyprávění, které je laděno ve stylu intronizace (uvedení na trůn) Ježíše Krista. Svědčí o tom korunování trním, jež v ostatních evangeliích vůbec nenacházíme, ale i zdůraznění ukřižování Ježíše mezi dvěma lotry (symbolizující usednutí na trůn!). Není divu, že v samotném středu logické stavby celého vyprávění stojí rozhovor mezi Pilátem a Ježíšem a otázka: „Ty jsi židovský král?“

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Normální král může lidem něco poručit, ale nemůže nikomu přikázat, aby ho měli lidé rádi. Ježíš jako král je úplně jiný... Chce se stát naším králem tím, že nám ukazuje svojí velkou lásku. Chce se stát tajným a neviditelným králem našeho malého srdce, aby mu mohl dát svou velkou radost, velký pokoj, velké štěstí. Dokázal bys říci, jak nás Ježíš má rád?

Starší:

Obyčejný král má běžně k dispozici poměrně velké bohatství a vojsko. Každý v jeho království to vidí a ví, jak je tento panovník mocný. K tomu, aby ho všichni poslouchali, používá i násilí. Boží kralování je skryté, nezná násilí, dává lidskému srdci hluboký pokoj a radost. Ve svém srdci ho může zakoušet každý. Stačí Bohu říci: „Pane, odevzdávám se Ti!“

Zkusme si

Mladší:

Abychom mohli slyšet Boží hlas, musíme se někdy ztišit a naslouchat. Zkuste vyrobit naslouchátko (kornout) z papíru. Myslíte, že opravdu zesiluje zvuk? Zkuste to a запиšte si, jaký byl výsledek.

Starší:

V tomto týdnu můžeme zkusit, jak dlouho vydržíme v tichu.

- Zkoušejte být v nějakém tichém prostoru co nejdéle – dařilo se vám tuto dobu prodlužovat?
- Jak dlouho vydržíte nezapínat hudbu v mobilu? Jak dlouhou dobu vydržíte bez videí na YT? Zkuste, jaké je vaše „maximum“.